

РЕШЕНИЕ

№ 7520

гр. София, 08.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **8966** по описа за **2022** година докладвано от съдия Геновева Йончева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение от 27.05.2022 г., постановено по НАХД № 15717/2020 г., по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 22-ри състав е отменено Наказателно постановление (НП) № 350381/14.12.2018 г., издадено от заместник – кмета на Столична община (СО), с което на Г. Г. Т. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лв., за извършено нарушение на чл. 18, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3, вр. чл. 46, ал. 1 и чл. 47, ал. 1 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община (НРУПОГТТСО, Наредбата).

Срещу решението е подадена касационна жалба от заместник – кмета на СО, с която се иска неговата отмяна, но по същество не съдържа конкретни касационни основания, а посочените в жалбата оплаквания са неотнормирани към процесния случай, доколкото СРС не е отменил наказателното постановление поради приложимост на Закона за автомобилните превози (ЗАВтПр), а с оглед констатираните съществени нарушения на процесуалните правила, допуснати в хода на административнонаказателното производство и ограничаващи правото на защита на наказаното лице.

В съдебно заседание касаторът е представяван от юрк. В., която поддържа

касационната жалба и моли за отмяна на въззивното решение.

Ответникът – Г. Г. Т., в съдебно заседание не е представлявана и не е заявила становище по основателността на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. – ГРАД, IX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, с оглед на което е допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

Първоинстанционният съд, след анализ на събраните в хода на съдебното следствие писмени доказателства, е установил от фактическа страна, че на 30.11.2018 г. служители на „Център за градска мобилност“ ЕАД са извършили проверка по редовността на пътниците в [населено място], Тм № 7 с инвент. № 2320, след спирка „ж.к. Борово“, посока „Борово“, при която установили, че Г. Г. Т. е без редовен превозен документ. Същата е отказала да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците. За констатираното нарушение е съставен АУАН № 0350381/30.11.2018 г., въз основа на който е издадено и процесното НП.

За да обоснове извод за незаконосъобразност на наказателното постановление, решаващият състав е приел, че е налице неяснота относно посочената в АУАН правна квалификация на констатираното нарушение, възпроизведена и в издаденото от административнонаказващия орган НП. Съдът е констатирал, че в АУАН и НП са посочени за нарушени разпоредбите на чл. 18, т. 1, т. 2 и т. 3 НРУПОГТТСО, като с оглед естеството на задълженията, които се вменяват с тези разпоредби, не можело да се разбере какво точно е вмененото с АУАН нарушение. Наред с това, от словесното описание на нарушение не ставало ясно и мястото, на което е извършено нарушението. Констатираните пороци на АУАН са възприети за съществени, доколкото рефлектират негативно и засягат правото на защита на наказаното лице.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Не са налице нарушения на материалния закон, за чието приложение касационната инстанция следи служебно. С оглед липсата на относими и конкретно посочени основания за отмяна, обхвата на касационната проверката се ограничава до пороците на съдебния акт, визирани в чл. 218, ал. 2 АПК.

Съгласно чл. 18, ал. 1 от Наредбата, в приложимата редакция на разпоредбата (Решение № 178 на СОС по Протокол № 51 от 05.04.2018 г.) при пътуване с превозните средства на обществения градски транспорт пътниците са длъжни да спазват разпоредбите на настоящата наредба, както и:

- т. 1. да притежават редовен превозен документ при преvoза и при слизането си в района на спирката на наземния транспорт или в платената зона на метрото;
- т. 2. да предоставят превозния си документ на контролните органи за проверка, а пътуващите с персонализирани електронни карти да показват документ за самоличност при поискване;
- т. 3. при констатирано нарушение и отказ за закупуване на карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците, да слязат от превозното средство на следващата спирка и да предоставят на контролните органи

лична карта/личен паспорт за съставяне на акт за установяване на административно нарушение.

Цитираната разпоредба регламентира различни по своето естество задължения на пътниците, с оглед на което правилен е извода на съда, че правната квалификация в НП не отговаря на изискванията на закона.

Видно е, че нарушенията по т. 1 и т. 2 могат да бъдат извършени в условията на алтернативност, тъй като пътниците са длъжни да притежават редовен превозен документ, а при липса на такъв (нарушение по т. 1), то няма как да бъде изпълнено и задължението им да го представят на контролните органи при проверка (нарушение по т. 2). Разпоредбата на т. 3 от своя страна задължава пътниците при нарушение и отказ да закупят превозен документ от контрольора по редовността на пътниците, същите следва да слязат на следващата спирка за съставяне на АУАН.

Следователно едновременното посочване на трите точки на чл. 18, ал. 1 от Наредбата съставлява съществено процесуално нарушение, което е от естеството да ограничи правото на защита на наказаното лице, доколкото за АНО е налице задължение за пълно, точно и ясно описание на нарушението, като същото следва да бъде в синхрон и с дадената му правна квалификация. Това в случая не е налице, поради което крайният извод на съда за незаконосъобразност на процесното наказателно постановление е правилен.

С оглед изложеното касационната жалба се явява неоснователна, а решението на районния съд следва да се остави в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1-во АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 27.05.2022 г., постановено по НАХД № 15717/2020 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 22 - ри състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.